

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 220

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 30 aprilie 2001

SUMAR

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 60 din 22 februarie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 și art. 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice 1-3

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 60

din 22 februarie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 și art. 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Cristina Radu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 și art. 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Vasile-Ovidiu Iftode în Dosarul nr. 15.956/2000 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 142 din 5 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 7 ianuarie 2000.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 15.956/2000, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 și art. 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Vasile-Ovidiu Iftode, inculpat în dosarul menționat, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de conducere în stare de ebrietate a unui autovehicul și de sustragere de la

recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei, prevăzute la art. 37 alin. 1 și 3 din Decretul nr. 328/1966.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile art. 37 din Decretul nr. 328/1966 sunt contrare prevederilor art. 22 din Constituție referitoare la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, susținându-se că prin prelevarea probei de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei se aduce atingere integrității fizice a persoanei. Se arată că, potrivit prevederilor art. 37 alin. 1 și 3, raportate la cele ale art. 52 din Decretul nr. 328/1966, care prevăd că îmbibația alcoolică în sânge de cel puțin 1‰ atrage răspunderea penală a conducătorilor auto, recoltarea de probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei înseamnă în mod exclusiv recoltarea de probe de sânge. Autorul excepției critică în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 142 din 5 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 7 ianuarie 2000, în care se arată că stabilirea alcoolemiei se poate face și prin alte probe biologice decât proba de sânge. Se susține, de asemenea, că recoltarea de probe de sânge sub amenințarea unei sancțiuni contravine dispozițiilor art. 20 din Constituție, în sensul că sunt contrare jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Judecătoria Iași, exprimându-și opinia, apreciază că pentru soluționarea cauzei nu are nici o importanță constituționalitatea ori neconstituționalitatea dispoziției alin. 1 al art. 37 din Decretul nr. 328/1966, referitoare la conducerea unui autovehicul de către o persoană având în sânge o îmbibație alcoolică peste limita legală, deoarece autorul excepției a fost trimis în judecată pentru fapta de conducere în stare de ebrietate, faptă dovedită prin alte mijloace decât probele biologice. În ceea ce privește sustragerea de la recoltarea probelor biologice, prevăzută la art. 37 alin. 3 din Decretul nr. 328/1966, întrucât recoltarea probelor biologice se reduce, în opinia instanței, la recoltarea de sânge, dispoziția este considerată contrară art. 22 din Constituție.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, arată că excepția este inadmisibilă.

Președintele Senatului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 37 și art. 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice. Aceste dispoziții au următorul conținut:

— Art. 37: „*Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană care are în sânge o îmbibație alcoolică ce depășește limita legală sau care se află în stare de ebrietate se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani.*”

Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la alineatul precedent conduce un autovehicul care transportă persoane în comun ori transportă materii ce pot produce pericol public, pedeapsa este închisoare de la 2 la 7 ani.

Sustragerea de la recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani.”;

— Art. 52: „*Îmbibația alcoolică în sânge atrage răspunderea penală a conducătorilor de autovehicule când este de cel puțin 1 ‰.*”

Textele constituționale, invocate de autorul excepției ca fiind încălcate, sunt:

— Art. 20 alin. (2): „*Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate regulamentele internaționale.*”;

— Art. 22: „*(1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.*

(2) Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman sau degradant.

(3) Pedeapsa cu moartea este interzisă.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 în întregul său, deși soluționarea cauzei nu depinde de prevederile tuturor celor 3 alineate ale acestui articol. Astfel alin. 1, care incriminează conducerea sub influența alcoolului în două variante alternative, și anume conducerea de către o persoană care are în sânge o îmbibație alcoolică sau, respectiv, conducerea de către o persoană care se află în stare de ebrietate, precum și alin. 2, care incriminează varianta agravantă a infracțiunii prevăzute la alin. 1, sunt dispoziții de care nu depinde soluționarea cauzei. Întrucât în cauză se urmărește stabilirea situației de fapt — dacă inculpatul a condus sau nu în stare de ebrietate —, se constată că soluționarea cauzei de către instanța de judecată nu depinde de dispozițiile alin. 1 și 2 ale art. 37 din Decretul nr. 328/1966. Prin urmare excepția de neconstituționalitate a art. 37 alin. 1 și 2 din Decretul nr. 328/1966 urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

Așa fiind, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie în exclusivitate dispozițiile art. 37 alin. 3 și ale art. 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice.

Sub aceste aspecte Curtea constată că dispozițiile art. 37 alin. 3 din Decretul nr. 328/1966 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel Curtea, prin Decizia nr. 142 din 5 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 7 ianuarie 2000, a statuat că aceste dispoziții legale sunt constituționale. Cu acel prilej s-a reținut, în esență, că recoltarea probei de sânge nu este prevăzută în mod expres de legiuitor, obiectul incriminării fiind mai larg, și anume „sustragerea de la recoltarea probelor biologice”. Prin urmare conținutul infracțiunii se realizează fie prin refuzul prelevării de sânge, fie prin refuzul prelevării unei alte probe biologice. Numai în cazul în care o persoană refuză atât prelevarea de sânge, cât și recoltarea altei probe biologice este întrunit conținutul infracțiunii de sustragere de la recoltarea probelor biologice. În acea speță, așa cum s-a reținut în dosar, autorul excepției refuzase nu numai prelevarea probei de sânge, dar și proba cu fiola alcoolică, ceea ce nu implica vreun risc pentru sănătatea sa.

De asemenea, prin Decizia nr. 20 din 18 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109

din 5 martie 2001, Curtea a soluționat excepția de neconstituționalitate a art. 37 și art. 52 din Decretul nr. 328/1966, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale.

Cu acel prilej Curtea a observat că dispoziția legală referitoare la probe biologice permite ca acelei persoane căreia nu i se poate preleva sânge să i se stabilească alcoolemia pe baza altor probe biologice decât prelevarea de sânge.

Curtea constată că atât considerentele deciziilor menționate, cât și soluțiile pronunțate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi de natură să modifice această jurisprudență.

În sfârșit Curtea constată că nu poate fi reținut ca argument faptul că prin jurisprudența Curții Europene a

Drepturilor Omului s-a recunoscut unei persoane suspectate de a fi autorul unei infracțiuni „dreptul de a tăcea cu ocazia interogatoriului luat de către poliție și dreptul de a nu contribui la propria sa incriminare“ (cazul „*John Murray împotriva Regatului Unit*“, 1996). Aceasta deoarece, conform aceleiași jurisprudențe, dreptul de a nu se autoincrimina nu este absolut, „nu se extinde la utilizarea datelor ce pot fi obținute de la acuzat recurgând la puteri coercitive care există independent de voința suspectului, de exemplu documente ridicate pe baza unui mandat, prelevări de aer expirat, de sânge și de urină, ca și de țesuturi corporale în vederea analizei ADN-ului“ (cazul „*Saunders împotriva Regatului Unit*“, 1996).

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi în ceea ce privește soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a art. 37 alin. 3 și cu unanimitate de voturi sub celelalte aspecte,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. 1 și 2 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Vasile-Ovidiu Iftode în Dosarul nr. 15.956/2000 al Judecătorei Iași.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. 3 și ale art. 52 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Cristina Radu

Conceput după modelul EFQM (European Foundation for Quality Management), Premiul Român pentru Calitate J.M. Juran reprezintă cea mai prestigioasă recunoaștere națională a unor performanțe manageriale la nivelul excelenței, obținute de organizații din România.

Fundația Premiul Român pentru Calitate J.M. Juran a luat ființă în anul 1998 din inițiativa unui grup de 11 organizații profesionale, apolitice și fără scop lucrativ, unele specializate în domeniile ingineriei și managementului calității, altele de largă reprezentativitate profesională națională.

Fundația a beneficiat de sprijinul material și logistic al Uniunii Europene prin intermediul Programului PHARE.

În finala competiției din anul 2000 pentru acest premiu s-au clasificat șase organizații, dintre care patru au primit Premiul Român pentru Calitate J.M. Juran și două au primit plachete de finaliști.

Calificarea organizațiilor s-a făcut pe baza a 9 criterii și 22 de subcriterii, clasificate în FACTORI DETERMINANȚI ȘI REZULTATE, reprezentând tot atâtea indicatori în domeniile: Leadership, Managementul personalului, Strategie și planificare, Resurse, Sistemul calității și procese, Satisfacția personalului, Satisfacția clienților, Impactul asupra societății, Rezultatele în afaceri.

Regia Autonomă „Monitorul Oficial” a fost desemnată câștigătoare a Premiului Român pentru Calitate J.M. Juran — ediția 2000, la categoria „Întreprinderi mari”.

RAMO — organizație cu activitate de interes public național

Regia Autonomă „Monitorul Oficial” este o organizație care își desfășoară activitatea în interes public național, având ca produs principal „Monitorul Oficial al României” căruia regia îi asigură editarea, tipărirea și difuzarea pe suport clasic și electronic.

Regia produce anual peste 159.000 de pagini, reprezentând 34 de milioane exemplare ale publicației „Monitorul Oficial al României”, la care se adaugă 162.000 de pagini aferente unui număr de 4,5 milioane de cărți broșate și legate, și asigură servicii în medie pentru 800.000 de clienți anual: instituții publice, agenți economici, persoane fizice și juridice, precum și servicii tipografice pentru alte edituri și agenții de publicitate.

Mediul de piață: Regia Autonomă „Monitorul Oficial” este lider pe piața tipăriturilor, deținând, conform datelor statistice, o cotă de piață de 40,25% din valoarea producției fizice totale și 2,13% din efectivul de salariați.

Prin editarea publicației „Monitorul Oficial al României” regia își definește **vocația de propagare a legislației statului.**

Producția editorială proprie include colecțiile: Legislația României, Hotărârile ale Guvernului și alte acte normative, colecțiile tematice, colecția de legislație în versiuni străine, colecția Contacte europene, Cartea juridică, Jurisprudență, revista „Buletin parlamentar”.

O altă dimensiune este activitatea tipografică pentru case de editură din țară și din străinătate, agenții de publicitate, instituții, pentru care regia tipărește cărți, albume, dicționare, pliante etc., având stabilite parteneriate în afaceri.

Prin tipărirea lucrărilor de carte științifică, beletristică, de artă, regia își definește cea de **a doua vocație**, aceea de promovare a culturii naționale în țară și peste hotare.

Orientarea permanentă spre client, pentru a satisface în măsură din ce în ce mai mare așteptările acestuia, constituie cel mai important reper în politica regiei.

Un rol deosebit revine Centrului pentru Relații cu Publicul și Agenției Economice, interfață cu beneficiarii direcți ai produselor și serviciilor regiei. Centrul dispune de un spațiu generos, o organizare și o dotare moderne, în care calculatoarele performante, softurile și tiparul digital sunt utilizate de o echipă complexă de informaticieni, juriști, economiști care lucrează în spiritul respectului față de client. Biblioteca publică, librăria cu autoservire și o expoziție permanentă de potențial completează serviciile regiei.

Factorii de succes ai regiei. În mod prioritar Consiliul de administrație al regiei a elaborat strategia de dezvoltare pe termen scurt și mediu. S-a derulat un program etapizat de re tehnologizare, bazat în special pe resursele degajate din activitatea proprie, volumul investițiilor reprezentând peste 10 milioane USD.

Trecerea la echipamente și tehnologii moderne pentru procesare text-imagini, imprimare și finisare, echipamente ce dispun de elemente automate de reglare și monitorizare, a avut loc în paralel cu formarea și perfecționarea personalului.

Managementul performant, forța tehnologică, profesionalismul și creativitatea angajaților au constituit și constituie factori de succes ai regiei.

Calitatea — o necesitate obiectivă, într-un proces continuu de îmbunătățire. Este determinată de creșterea concurenței interne și externe, în special datorită numărului mare de noi tipografii, și de exigențele deosebite privind acuratețea textului tipărit și operativitatea necesară pentru asigurarea în timp real a difuzării publicațiilor în țară și în străinătate.

Conducerea regiei a stabilit ca obiectiv al strategiei generale de dezvoltare implementarea sistemului calității, calitatea fiind considerată principalul vector al excelenței în afaceri. S-a urmărit optimizarea mijloacelor, a proceselor și a resurselor în concordanță cu Mix-Marketingul global, adecvat perioadei și cerințelor pieței concurențiale. Obiectivul s-a materializat în luna mai 1999 prin certificarea sistemului calității de către Societatea Română pentru Asigurarea Calității — SRAC, după modelul standardului internațional ISO 9001.

Prin aplicarea unui management participativ au fost atrase și implicate colectivele de redactori, juriști, editori, informaticieni, tipografi într-un permanent proces de perfecționare.

Sunt promovate cu consecvență politici, valori și principii în spiritul dezvoltării culturii TQM, un rol important revinând cercurilor calității.

Este perfecționat în continuare sistemul calității și în acest sens regia a demarat acțiunea de implementare și certificare a sistemului managementului de mediu și a început seria de instruiți pentru ISO 9001:2000.

Repere din istoria publicației și instituției

1832 — anul înființării „Buletinului — Gazetă Administrativă” sub redacția lui Ion Heliade-Rădulescu, publicație precursoră a actualului „Monitor Oficial al României”, apariție neîntreruptă timp de peste 168 de ani, cea mai longevivă publicație din România și printre primele foi oficiale ale statelor europene. Monitorul Oficial al României este cea mai autentică reflectare a istoriei țării.

1991 — prin Hotărârea Guvernului nr.358/1991 se înființează Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, ca persoană juridică ce desfășoară activitate de interes public național și funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară. Activitatea tipografică se desfășoară în fostul atelier-scoală din Str. Jiului. Utilajul de bază este rotativa Plamag de tipar înalt cu stereotipii de plumb.

1992 — elaborarea strategiei de dezvoltare a regiei. Se au în vedere: dezvoltarea ofsetului și implementarea tehnologiilor de procesare a textului și imaginii pe calculator, renunțarea în mod eșalonat la vechiul procedeu de tipar înalt și reconversia personalului. Se introduc primele stații de calculatoare pentru procesarea textului.

1994 — sunt făcuți pași importanți spre tehnologiile nepoluante, urmând ca tipografia proprie să devină prima firmă de stat în care este eliminat aliajul de plumb. Se modernizează rotativa Plamag și se introduc formele de fotopolimer. Se achiziționează primele mașini de tipar ofset cu hârtie în coli, printre care și mașina Heidelberg Sorsz în două culori. Prin achiziționarea primelor scannere, expozere și mașini automate de dezvoltat se face trecerea la procesarea imaginii pe calculator.

1995 — modernizarea tipografiei din Str. Jiului. Organizarea tipografiei din cadrul Palatului Parlamentului și dotarea cu utilaje performante de procesare text-imagini, prelucrare plăci, imprimare și finisare. Se montează noua rotativă Heidelberg Harris Mercury cu anexe sale, care permit tipărirea simultană a 64 de pagini, mașinile Heidelberg SM74 față verso și GTOZP, mașina de tăiat Polar, linia de finisat cărți cusute coiet Stahl ST 100 etc.

1998 — dotarea atelierului de legătorie cu utilaje performante, în special de finisare: mașina de fălțuit Stahl KD Proline, mașina de lipit forțat și planșe Hunkeler VEA 520, mașina de adunat Wohlenberg Sprinter, mașini de cusut cu ață Graphotec Aster 2000, mașini de confecționat scoarțe și de poleit: Hörauf și Kolbus Contour, linia de carte legată Sigloch-Wohlenberg-Stahl etc. Se montează mașina ofset Heidelberg Speedmaster în 5 culori, cu scanarea plăcii și reglare integral electronică.

1999 — se trece la difuzarea alternativă a informațiilor legislative și pe suport electronic. Se continuă procesul de modernizare a stațiilor de lucru de la secția de procesare text-imagini și se generalizează sistemul de microclimă. Certificarea sistemului calității pentru asigurare externă, conform modelului standardului internațional ISO 9001.

2000 — înființarea Centrului pentru Relații cu Publicul și Agenției Economice și, în cadrul acestuia, a librăriei și bibliotecii publicațiilor legislative. Introducerea tiparului digital.

Demararea programului de implementare și certificare a sistemului managementului de mediu, după modelul standardului internațional ISO 14001.

Participarea regiei la prima ediție a Premiului Român pentru Calitate J.M. Juran și câștigarea acestui prestigios premiu național.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.loginet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro